

אותו הברית התיכון, כמו שבארנו, ולכן חצי יש בו בלא שלמות.

סוד המדה הזו, לעשרים קרשים הם מאתים ושלושים, וכל זה עומד במדידה בחשבון, וכך עולה כל חשבון שיוצא מהמדידה הזו בסוד אותם השרפים.

יריעות המשכן שאמרנו, שהם סודות עליונים, סוד השמים, והרי פשוטה (תהלים קד) נוטה שמים פירעה. והסוד של זה באותו חשבון שאמרנו. ויש יריעות שאמרנו בסוד אחר, ויש יריעות בסוד אחר, והכל הוא בסוד שלמעלה. ועל פן הכל הוא כדי לדעת חכמה של כל צד וצד וכל דבר ודבר. ועל פן מבחין אדם בין טוב לרע, בין סוד החכמה ובין דבר שאינו עומד בחכמה. ובסוד המדידה הראשונה הרי נתבאר בכמה צדדים הוא.

הסוד הזה סוד הארון שעומד בחשבון ממה שהוא נוטל וממה שהוא מקבל וממה שיש בו. וממה הוא מקבל? שהוא שני צדדים, ולוקח מאותם שני צדדים. ועל פן אמה היא בצד זה ואמה בצד זה, וחצי ממנו. ומשום פן, (שמות כה) אמתים וחצי ארפו. אמתים משני צדדים, וחצי שלו, הרי זה בארף. ברחב ובגובה אמה וחצי, אחד מאותו צד יתר, שנוטל כמו שמיין ושמאל, וחצי שלו. שהרי אין שורה הדבר אלא על דבר, ומשום פן חצי בכל חשבון וחשבון, ומשום פן הארון מקבל מהכל ועומד בסוד החשבון של הכל.

והרי פשוטה, על מה הוא מצפה בזהב בפנים ובחוץ, והרי הוא

עלאין. ולבתר סליק רזא דקודשא, עד דאתער (ס"א דאתער) פלהו, ברזא דההוא בריח התיכון, כמה דאוקמוה, ועל דא פלג אית ביה בלא שלימו.

רזא דהאי משחתא, לעשרין דפין אינון מאתן ותלתין. וכל האי קיימא במדידו בחושבנא, והכי סליק פל חשבון דנפקא מהאי מדידו ברזא דאינון שרפים.

יריעות דמשכנא דאמרן דאינון רזין עלאין.

רזא דשמיא והא אוקמוהא (תהלים קד) נוטה שמים פירעה. ורזא דהאי בההוא חשבון דקאמרן. ואית יריעין דקאמרן ברזא חדא ואית יריעין ברזא אחרא, וכלא איהו ברזא דלעילא. ועל דא כלא איהו למנדע חכמתא, דכל סטרא וסטרא, וכל מלה ומלה. ועל דא אבחין בר נש בין טב לביש, בין רזא דחכמתא, ובין מלה דלא קיימא בחכמתא. וברזא דמדידו קדמאה, הא אתמר בכמה סטרין איהו.

רזא דא רזא דארונא דקאים בחושבנא, ממה דאיהו נטיל, וממה דאיהו קביל, וממה דאית ביה, וממה דאיהו מקבל: דאיהו תרין סטרין, ונטיל מאינון (דף רל"ג ע"א) תרין סטרין. ועל דא אמה איהו בסטרא דא, ואמה בסטרא דא, ופלגא דיליה. ובגין פן אמתים וחצי ארפו, אמתים מתרין סטרין, ופלגא דיליה, האי בארפא. פפותיא ורומא, אמה וחצי, חד מההוא סטרא יתיר, דקא נטיל פגוונא דימינא ושמאלא. ופלגא דיליה. דהא לא שרינא מלה, אלא על מלה ובגין פן, פלגא בכל חשבון וחושבון, ובגין פן, ארונא מקבילא מפלא, וקיימא ברזא דחושבנא דכלא.

והא אוקמוה, על מה איהו מחפייא בדהבא, לגו ולבר, והאי איהו